CE VA PUTEA SPUNE „MÎINE"

TÎNĂRUL PERFORMER DE ASTĂZI

ÎN LOC DE SELECȚIE, COMPLETĂRI...

Departe de a fi un scop în sine, întinerirea loturilor reprezentative trebuie să constituie o acțiune urmărită în timp, cu consecvență, pentru ca nici o valoare potențială să nu se irosească. **În acest cadru, presupus a fi organizat, se pot ivi, însă, și perioade acute, în care unele mari competiții scot în evidență, ca printr-o lupă ce mărește, necesitatea întineririi unor echipe reprezentative. Fapt întîmplat cu scrima noastră la „ora Montrealului '76".**

La această oră, însă, osatura echipelor reprezentative la cele patru arme, vizînd perspectiva viitoarei ediții a J.O., este următoarea: floretă feminin — **Marcela Moldovan**, 21 ani, **Aurora Dan**, 22, **Viorica Țurcan** și **Magdalena Chezan**, 23; sabie — **Ion Pantelimonescu** și **Mihai Frunză**, 21, **Ioan Pop** și **Marin Mustață**, 23, **Corneliu Marin**, 24; spadă — **Liviu Angelescu** și **Octavian Zidaru**, 23, **Ion Popa**, 24: floretă masculin — **Petre Kuki** și **Petre Buricea**, 22 ani.

Care este, atunci, problema nr. 1 cu care este confruntată federația, în ceea ce privește schimbul de generații? Dacă în țările unde scrima are deja o școală — prin tradiție, bază materială și număr de practicanți — selecția constituie o operație dificilă prin numărul mare de candidați valoroși pentru titularizare în cvartetul reprezentativ, **la noi — acum mai mult decît în anii din urmă — nucleul trăgătoarelor și trăgătorilor fruntași, capabili să se impună în arena internațională, își găsește anevoie elementele complementare pentru echipele naționale. Și dacă la sabie penuria de talente nu se face simțită** (trioul juniorilor de la Progresul București: **Fl. Păunescu, Fl. Stănescu, Al. Chiculiță** și-a depus de acum candidatura pentru C.M. de tineret din 1979, de la București!), **la celelalte arme, însă, actuala garnitură de tineret nu oferă motive de satisfacție** (vezi recentele „mondiale" de la Viena), nu lasă să se întrevadă candidații la selecție pentru primele garnituri. **Forul de resort nu are de ales în acest context, ci doar de-.. completat** și din această cauză sîntem nevoiți să consemnăm eșecuri în loc de confirmări pe plan internațional.

Rezolvarea? Aportul consistent al tuturor secțiilor de scrimă din țară, ceea ce presupune însă o bază materială adecvată (în special număr suficient de arme), afirmarea prin cunoștințe temeinice și volum de muncă (nu numai prin elan!) a tinerilor antrenori (antrenorul federal Tănase Mureșan ne spunea că schimbul de generații se face și în rîndul tehnicienilor...), o pătrundere mai mare a scrimei în mediul școlar.

Paul SLĂVESCU

TINERII LUPTĂTORI URCĂ NOI TREPTE VALORICE

Tehnicienii federației de lupte au manifestat în ultimii ani preocupare pentru creșterea tinerelor talente, pentru asigurarea „schimbului de mîine". În loturile naționale de lupte greco-romane sau libere au fost prezenți de fiecare dată, alături de sportivi consacrați, tineri talentați care-și desăvîrșeau pregătirea tehnică în condiții mult mai bune decît în secțiile din care proveneau. În acest an am constatat sporirea preocupărilor federației în acest sens. Firesc, după fiecare ciclu olimpic se poate observa o evidentă schimbare de generații în mai toate loturile naționale. Dar, niciodată n-am fost martorii unei atît de pronunțate remanieri a lotului ca la stilul greco-romane. Este suficient să amintim că în rîndul elevilor maestrului **Ion Corneanu, din cei aproape 40 de sportivi care luau parte la un scurt stagiu de pregătire, numai 9 erau seniori!**

Chiar la începutul anului, așa cum se întîmplă de obicei, federația a organizat un concurs de selecție pentru alcătuirea lotului național. Numai că, spre deosebire de alți ani, regulamentul a limitat dreptul de participare (nu au fost admiși sportivii consacrați și cei vîrstnici), oferindu-se astfel posibilitatea de afirmare tinerilor luptători. Rezultatele au fost cele scontate. În rîndul cîștigătorilor concursului (sau remarcaților) au apărut juniori excelent dotați pentru această disciplină sportivă, ca **C. Scuturici** și **N. Iordache** (48 kg), **N. Zamfir** (52 kg), **M. Balaur** (57 kg), **Șt. Negrișan** (62 kg), **L. Tipa** și **Gh. Minea** (74 kg), **I. Draica** (82 kg), **I. Rădulescu** (90 kg) etc. După depistare, pregătirea acestor tineri a fost urmărită cu mai multă atenție de către tehnicieni, în cadrul lotului alcătuindu-se o grupă specială a tineretului, cu un program de antrenament adecvat.

O astfel de concepție despre modul cum trebuie privită problema creșterii tineretului nu poate să nu dea roadele așteptate. De altfel, **Ștefan Negrișan** (cat. 62 kg) a cîștigat turneul internațional de la Karlovo (Bulgaria). **Nicolae Zamfir** și **Ion Draica** s-au clasat pe locul doi la aceeași competiție. Participînd la un turneu în Turcia, **Ion Draica** și-a învins toți adversarii (seniori), lăsînd o frumoasă impresie. Din partea lor se așteaptă și alte succese, calendarul lor competițional fiind astfel alcătuit încît să le permită o ascensiune continuă. Chiar în aceste zile, **Iordache, Zamfir, Negrișan, Draica, Rădulescu, Ivan** etc. participă la un turneu în Polonia, iar între 5 și 8 mai, cei mai buni dintre ei vor fi prezenți la Balcaniada de la Atena rezervată tineretului.

Mihai TRANCĂ

FETELE DA, BĂIEȚII BA!

Am subliniat la vremea respectivă performanțele alergătorilor și alergătoarelor la Crosul Balcanic, unde sportivii noștri s-au impus pentru a 5-a oară consecutiv în clasamentul pe națiuni. Poziția fruntașă în Balcani ne bucură, desigur, dar este interesant de văzut și cum a fost obținută. În cele cinci probe ale crosului atleții noștri au realizat trei victorii duble (individual și pe echipe): seniori, senioare și junioare, cîștigînd șase din cele 10 titluri decernate. La tineret Eugen Ionete s-a clasat pe locul doi la individual, ca și echipa, căreia i-a lipsit puțin pentru a ocupa primul loc. În schimb, la juniori în clasamentul individual cel mai bun loc al unui sportiv român a fost 5 (Viorel Cojan), ceilalți situîndu-se departe de fruntași (P. Levițchi — 12, C. Iancu — 13, V. Costea — 20). În clasamentul pe echipe juniorii noștri nici nu au urcat pe podium, fiind întrecuți de cei greci, bulgari și turci (!).

Am putea așeza eșecul juniorilor în rîndul accidentelor, dacă s-ar produce acum pentru prima dată. Ne amintim însă că și anul trecut, la Sumen, comportarea cea mai slabă din tot lotul a avut-o tot echipa de juniori. De fapt, din 1973, cînd la Atena Gheorghe Ghipu cîștiga la individual conducînd și echipa spre victorie, la următoarele patru ediții am putut consemna un singur succes al juniorilor români, pe echipe, în 1975 la Felix.

Slăbiciunea cronică a generațiilor „post Ghipu" contrastează cu performanțele juniorilor, care din 1972 încoace s-au impus de fiecare dată la Crosul Balcanic, atît la individual cît și pe echipe.

Explicația acestei stări de lucruri nu se poate afla decît în felul în care tehnicienii angrenați în activitatea cu juniorii se preocupă de descoperirea elementelor talentate și de pregătirea lor. Este greu de crezut că există fete cu aptitudini iar băieți nu!

Vl. M.

NICI UN CONCURS ÎN 8 LUNI DE ZILE!

Practic, pregătirea ștafetei de 4x100 m mixt a înotătoarelor noastre pentru J.O. de la Moscova a început din luna septembrie a anului trecut. Antrenoarea Cristina Șoptereanu, de la clubul Dinamo București, în a cărui secție activează majoritatea candidatelor, a alcătuit un plan amplu de pregătire, cu perioade de antrenament intens și altele rezervate concursurilor de verificare.

În linii mari, lucrurile au decurs normal în lunile de toamnă, cînd sportivele au făcut cîte două și chiar trei antrenamente zilnice, accentul fiind pus într-o măsură mai mare pe intensitatea în repetări. Participarea directă la aceste ședințe a cercetătorului științific Aurel Urmuzescu, unul dintre cei mai valoroși tehnicieni ai natației noastre, a influențat în mod pozitiv adaptarea antrenamentelor la cerințele marii performanțe.

Rezultatele acestei pregătiri mult superioare față de cea din sezoanele precedente le-am putut constata recent, la campionatele naționale de la Hunedoara. Fără excepție, toate candidatele la un loc în ștafeta mixtă au realizat progrese spectaculoase: **D. Georgescu** de la 63,0 (în aprilie 1976) la 59,9 (în aprilie 1977), **V. Dragomir** 64,6—61,8 și **I. Pănulescu** 66,5—62,4 la 100 m liber, **C. Bunaciu** 69,8—64,5 la 100 m spate, **L. Anastasescu** 1:21,0—1:15,7, **C. Hoțescu** 1:19,4—1:16,7 și **B. Prass** 1:23,5—1:16,7 la 100 m bras, **A. Miclăuș** 67,5—64,8 și **L. Pănulescu** 72,2—68,0 la 100 m delfin.

Avînd în vedere cele arătate mai sus, logic s-ar părea că ștafeta țării noastre (anul trecut locul X în Europa) a mai urcat cîteva trepte în ierarhia continentală, deoarece prin simpla cumulare a timpilor individuali am înregistra, per total, un salt de aproape 10 secunde. Practic însă nu putem avea nici o certitudine, deoarece în cele 8 luni care s-au scurs cvartetul reprezentativ nu a participat la NICI UN CONCURS intern sau internațional! Cu alte cuvinte, aceste sportive (Bunaciu și Miclăuș au concurat cu succes la Amersfoort — Olanda doar în probe individuale) nu au avut în toată această perioadă măcar o singură dată posibilitatea unei singure testări a muncii lor. Vom mai adăuga și faptul că de trei ani echipa feminină a țării nu a participat la vreo întrecere bilaterală (sau triunghiulară) amicală (a.v.).

TESTAREA TALENTELOR CICLISTE CONTINUĂ

Misiunea încredințată sportului nostru cu pedale — de a atinge nivelul olimpic și de a participa la J.O. din 1980 — a mobilizat întreg activul ciclismului pentru depistarea și selecționarea talentelor capabile să dobîndească, prin pregătire asiduă, un înalt nivel competitiv.

Prima acțiune, la care au luat parte toți tehnicienii, a fost aceea de a stabili care dintre tinerii rutieri și pistarzi corespund actualelor cerințe. Dintr-o listă lungă, de aproape 200 de candidați, au fost aleși 50, criteriile fiind vîrsta (plecînd de la constatarea că un rutier ajunge la nivelul maxim al potențialului cam la 24—25 de ani) și gabaritul (pentru o echipă de contratimp este necesar ca toți rutierii să aibă aproximativ aceeași înălțime, de preferință peste 1,85 m). Supuși periodic unor examene medicale complexe — **Centrul de medicină sportivă și medicul lotului, dr. Mircea Răzuș, au dat un permanent și deosebit de prețios ajutor** — și unei pregătiri de specialitate pe baza unui plan alcătuit de profesorii **Nicolae Oțeleanu, Nicolae Voicu** și **Ion Stoica**, cicliștii au trebuit să facă față unei suite de teste eliminatorii. La capătul unei prime perioade, încheiată la 20 aprilie, s-a ajuns la concluzia că nouă corespund în general cerințelor și doar doi sau trei sînt la nivelul cel mai înalt al pretențiilor. **Nicolae Savu, Ladislau Filip, Florian Vlașcu, Endre Sipoș, Ion Paraschiv, Const. Căruțașu, Dan Bonciu, Vasile Chifor** și **Nanciu Sîrbu** sînt, deocamdată, oamenii spre care se îndreaptă speranțele.

Federația își continuă munca de selecție și pregătire. Recuperarea unora dintre sportivii care nu corespund în momentul de față din diferite motive și o nouă acțiune de testare a generației tinere formează obiectivele prioritare ale activității sale. Se pornește de la ideea de a asigura lui **Mircea Romașcanu** și **Ion Cojocaru**, oamenii de bază ai ciclismului nostru în probele de contratimp, un colectiv talentat, capabil să-i susțină în temerara încercare de a cuceri un loc fruntaș în ierarhia olimpică a formațiilor participante la greaua cursă de 100 km contratimp. Un program competițional dens, cîteva teste de specialitate în probe de contratimp individual și pe echipe și o pregătire non-stop vor asigura progresul valoric al tinerei generații de rutieri.

ADEVĂRATELE CAUZE ALE UNUI INSUCCES

La Göteborg, handbalul nostru a înregistrat — după nenumărați ani de succese și victorii de mare prestigiu — prima înfrîngere grea. Echipa de tineret, participantă la primul campionat mondial rezervat acestei categorii, s-a clasat pe locul XI. Rezultatul, dezamăgitor, creează celor neaflați în intimitatea acestui sport, senzația unei surprize, a unui accident. Firește, ar putea fi alimentată această optică. S-ar putea spune că tragerea la sorți n-a ținut seama de forța reală a handbalului din diferite țări (într-o serie s-au aflat, de pildă, U.R.S.S. și R.D. Germană, iar în alta Iugoslavia și Kuweit...), că — de fapt — echipa noastră a pierdut la limită un meci (15—16 cu Danemarca) și a terminat unul la egalitate (21—21 cu R.D. Germană), în rest înregistrînd victorii la scor. În mod sigur, în aceste argumente există o anume doză de adevăr.

Dar este nevoie ca, înainte de toate, să discutăm adevăratele motive ale acestui eșec. Aceasta pentru că unele dintre cauze grevează direct progresul handbalului românesc, au și pot avea și mai tîrziu înrîuriri negative asupra performanțelor reprezentanților noștri în marile competiții internaționale.

Să vorbim mai întîi despre **lipsa de disciplină** a unora dintre tinerii handbaliști (ultimele manifestări de acest gen au dus la eliminarea lui **Fölker, Solomon** și **Bako**, ceea ce a contribuit efectiv la diminuarea valorii reprezentativei noastre pentru C.M.), de faptul că **mulți dintre ei nu consimt să muncească fără menajamente la antrenamente**. Sînt astfel promovați o seamă de jucători numai pe baza faptului că sînt tineri, pregătirea urmînd să și-o efectueze în cadrul... loturilor! Multe echipe divizionare includ în loturi jucători tineri, dar nu-i folosesc în meciurile oficiale, astfel că unii dintre ei — Solomon, Dan Petru, Flangea, Bedivan ș.a. — n-au avut experiență competițională în momentul abordării întrecerilor internaționale.

Firește, nu pot fi omise nici **lipsurile din activitatea unora dintre antrenorii formațiilor de juniori, care nu realizează o selecție conformă cu noile cerințe și care — în loc să facă eforturi pentru o pregătire fizică și tehnică la cel mai înalt nivel — aleargă după victorii cu orice preț în campionate.** Instruirea precară a acestui eșalon își pune amprenta asupra întregului nostru handbal, iar concesiile făcute la această vîrstă se repercutează negativ asupra performanțelor din competițiile internaționale. În concluziile anchetei ziarului „Sportul" cu privire la unele cauze ale rămînerii în urmă a handbalului nostru, se scria la capitolul privind tînăra generație: **„Sugerăm federației și forului de resort din Ministerul Educației și Învățămîntului să facă o complexă analiză a producției și eficienței centrelor de juniori și, firește, să ia măsurile de rigoare acolo unde situația o cere".** Întîrzierea, după cum se vede, are consecințe grave.

Forul de conducere a handbalului nostru nu poate rămîne pasiv la exemplele pe care i le oferă activitatea internațională. Învățînd uneori chiar din experiența noastră, o serie de federații — cele din Uniunea Sovietică și R.D. Germană, dar și altele — și-au îndreptat atenția cu prioritate spre asigurarea unor generații de handbaliști cu gabarit dar și cu mare mobilitate, cu viteză de acțiune, au pregătit mai multe reprezentative, pe care le-au lansat în întreceri cu scopul de a le roda. Forța jucătorilor de handbal a crescut considerabil, iar apărările — prin gabarit și mobilitate — sînt din ce în ce mai greu de trecut. În acest timp, secțiile noastre de juniori continuă să ofere sportivi cu talie redusă, lipsiți de forță, de pregătire fizică generală, deficitari și la capitolul tehnică. Pe bună dreptate se întreabă astăzi antrenorul emerit **Nicolae Nedef: „Pe cine să selecționăm în prima reprezentativă?"** Situația impune revenirea la vechea echipă. Dar cît va mai putea ea corespunde exigențelor mereu crescute? Ce va mai putea face în fața unui eșalon mărit de echipe tinere, bine clădite și bine pregătite, care se vor prezenta la începutul anului viitor la turneul final al campionatului mondial? Iată întrebări care nu pot și nu trebuie lăsate fără răspuns.

Am discutat în acest articol o parte din cauzele gravului insucces de la C.M. de tineret de la Göteborg. Numărul lor este, firește, mai mare și vor trebui să fie dezbătute grabnic de către federația de resort. Dacă nici acest semnal de alarmă nu va fi auzit, dacă atenția și eforturile nu se vor îndrepta cu prioritate asupra acestui eșalon, dacă nu se vor lua măsurile cele mai eficiente șirul insuccesele va continua, iar misiunea primelor reprezentative, de a apăra un prestigiu creat de-a lungul anilor prin muncă, va fi tot mai dificilă, dacă nu chiar imposibilă. Handbalul este un sport care a adus mișcării noastre sportive succese de mare rezonanță și nu-și poate îngădui nimeni să asiste pasiv la declinul său.